

ΕΤΟΣ 61ον

1 Δεκεμβρίου 2013

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 48 (3157)

ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΧΑΡΙΤΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀναφερόμενος στή σωτηρία τῶν ἀνθρώπων, τονίζει ὅτι ὁλος αὐτός ὁ θαυμαστός τρόπος τῆς ἠλυτρώσεώς μας ἀπό τὴν ἁμαρτία εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου ἔργο τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό καί ἀναφέρει μὲ ἔμφαση ὅτι «χάριτί ἐστε σεσωσμένοι». Ποιό ἀνθρώπινο ἔργο, ὅσο καλὸ ἢ σοφὸ ἢ μεγάλο κι ἂν χαρακτηρίζεται, θά μπορούσε νά ἐλευθερώσει τὴν ἀνθρώπινη φύση ἀπὸ τὴ δυναστεία τῆς ἁμαρτίας; Μόνο ὁ Θεός, «ὁ πλοῦσιος ἐν ἐλθεί», μὲ τὸν πλοῦτο τοῦ ἐλλέους καὶ τῆς εὐσπλαχνίας πού Τόν διακρίνει, ἔχει τὴν δύναμη ἀληθιά καὶ τὴν ἐπιθυμία «διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ» (στ. 2,40) καὶ τὴν ἁμαρτία νά ἀπαλείψει καὶ ἐμᾶς νά μᾶς ζωοποιήσει ἀπὸ τὴν πνευματικὴ νέκρωση πού ἐκείνη μᾶς προκάλεσε.

Ἡ ἁμαρτία νεκρώνει τὸν ἄνθρωπο

Ὁ διάβολος ἔχει καταφέρει νά πείσει πολλοὺς ἀνθρώπους ὅτι ἂν ζήσουν τὴν πρόσκαιρη ζωὴ τους ὅσο γίνεται πιὸ ἁμαρτωλά καὶ ἔντονα τὴν κερδίζουν, δὲν τὴν χάνουν. Τοὺς ψιθυρίζει ὅτι μιὰ ζωὴ ἔχουν καὶ πρέπει νά τὴν ἀπολαύσουν, νά ἰκανοποιήσουν τίς ἐπιθυμίες τῆς σάρκας. Αὐτὸς ὅμως ὁ τρόπος ζωῆς ἐπιφέρει νέκρωση, θάνατο ψυχικὸ, ἀλλῆ καὶ σωματικὸ. Ἐκδιώκει τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ πού δίνει νουὴ ζωῆς καὶ προσεταιρίζεται τὰ ἔργα τοῦ σκότους πού ὀδηγοῦν στὴν ἀπώλεια τοῦ ἀνθρώπου, ὡς δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ. Διότι ὅπως ὁ Ἀπόστολος μᾶς ὑπενθυμίζει, «αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα», δηλ. εἴμαστε πηλασμένοι ἀπὸ τὸν Θεό, ἡ ὑπαρξὴ μας δὲν εἶναι αὐτόματη, ἀλλῆ καρπὸς τῆς θείας ἀγάπης, ἀποτέλεσμα τῆς δημιουργικῆς χάριτος καὶ ἐνέργειας τοῦ Παντοκράτορος.

Ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἔστιν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ἡμᾶς ἑαυτοὺς ἀπολαύειν καὶ τὴν ἀπώλεια τοῦ ἀνθρώπου, ὡς δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ. Διότι ὅπως ὁ Ἀπόστολος μᾶς ὑπενθυμίζει, «αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα», δηλ. εἴμαστε πηλασμένοι ἀπὸ τὸν Θεό, ἡ ὑπαρξὴ μας δὲν εἶναι αὐτόματη, ἀλλῆ καρπὸς τῆς θείας ἀγάπης, ἀποτέλεσμα τῆς δημιουργικῆς χάριτος καὶ ἐνέργειας τοῦ Παντοκράτορος.

Ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἔστιν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ἡμᾶς ἑαυτοὺς ἀπολαύειν καὶ τὴν ἀπώλεια τοῦ ἀνθρώπου, ὡς δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ. Διότι ὅπως ὁ Ἀπόστολος μᾶς ὑπενθυμίζει, «αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα», δηλ. εἴμαστε πηλασμένοι ἀπὸ τὸν Θεό, ἡ ὑπαρξὴ μας δὲν εἶναι αὐτόματη, ἀλλῆ καρπὸς τῆς θείας ἀγάπης, ἀποτέλεσμα τῆς δημιουργικῆς χάριτος καὶ ἐνέργειας τοῦ Παντοκράτορος.

Ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἔστιν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ἡμᾶς ἑαυτοὺς ἀπολαύειν καὶ τὴν ἀπώλεια τοῦ ἀνθρώπου, ὡς δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ. Διότι ὅπως ὁ Ἀπόστολος μᾶς ὑπενθυμίζει, «αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα», δηλ. εἴμαστε πηλασμένοι ἀπὸ τὸν Θεό, ἡ ὑπαρξὴ μας δὲν εἶναι αὐτόματη, ἀλλῆ καρπὸς τῆς θείας ἀγάπης, ἀποτέλεσμα τῆς δημιουργικῆς χάριτος καὶ ἐνέργειας τοῦ Παντοκράτορος.

Ἐπὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ ἔστιν ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ ἡμᾶς ἑαυτοὺς ἀπολαύειν καὶ τὴν ἀπώλεια τοῦ ἀνθρώπου, ὡς δημιουργήματος τοῦ Θεοῦ. Διότι ὅπως ὁ Ἀπόστολος μᾶς ὑπενθυμίζει, «αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα», δηλ. εἴμαστε πηλασμένοι ἀπὸ τὸν Θεό, ἡ ὑπαρξὴ μας δὲν εἶναι αὐτόματη, ἀλλῆ καρπὸς τῆς θείας ἀγάπης, ἀποτέλεσμα τῆς δημιουργικῆς χάριτος καὶ ἐνέργειας τοῦ Παντοκράτορος.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έφ. β' 4-10)

Ἡ σωτηρία μας εἶναι δῶρο Θεοῦ

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἦν ἡγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ· χάριτί ἐστε σεσωσμένοι· καὶ συνήγειρε καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξῃται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, Θεοῦ τὸ δῶρον· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσθαι. Αὐτοῦ γὰρ ἐσμεν ποίημα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεὸς ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

Ἡ ἐν Χριστῷ σωτηρία μας ἔργο τῆς θείας χάριτος

Ἡ παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὸν κόσμον εἶχε ἓνα μοναδικό καὶ μεγαλειώδη σκοπό: τὴν ἀπαλλαγὴν μας ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, τὴν ἀναζωοποίησίν μας ἀπὸ τὴν νεκρωσὴν τῆς ἁμαρτίας. Ὁ Θεὸς μᾶς «συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ», δηλ. μᾶς ἔδωσε τὴ δυνατότητα νὰ ξαναζήσουμε πνευματικὰ μέσα ἀπὸ τὴν χάριν τοῦ σωτηρίου ἔργου τοῦ Χριστοῦ. Ἡ θυσία του πάνω στὸν Σταυρό εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἔργον ποῦ ἀποκαθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ζωντανό ἀπὸ τὴν ἁμαρτία. Καὶ οἱ ἄρετές τῶν μεγαλυτέρων Ἀγίων δὲν εἶχαν, οὔτε βέβαια ἔχουν τὴ δύναμιν νὰ μᾶς «ξεκολληθοῦν» ἀπὸ τὴν ἁμαρτία καὶ νὰ μᾶς χαρίσουν ζωὴ, καὶ μάλιστα ζωὴ ἐκ νεκρῶν, ζωὴ ἀναστάσιμη, ὅπως αὐτὴ ἀνέτειλε ἐκ τοῦ ζωοδόχου τάφου τοῦ Ἀναστημένου Χριστοῦ.

ἽΟποιοι ἀποδέχεται καὶ κοινωνεῖ τὸν Χριστό «σαρκωθέντα, σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα» εἰσέρχεται στὴ δωρεὰ τῆς χάριτος ποῦ Ἐκεῖνος ἔδωσε. Οἱ πιστοὶ εἴμαστε τέκνα τῆς ἐν Χριστῷ ἀπολυτρώσεως, «κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ». Μὲ τὴν προσφορὰ τοῦ αἵματός του δημιούργησε «καινὴ κτίσις» καὶ «καινοὺς ἀνθρώπους», ποῦ τοὺς ἔκτισε μὲ τὴν χάριν Του. Δημιούργησε καινούργιον τρόπο ζωῆς ποῦ ἀρχίζει ἀπὸ ἐδῶ καὶ ξεπερνάει τὸν παρόντα αἰῶνα, ἐπεκτείνεται σὸν νέο αἰῶνα (τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις), τὸν αἰῶνα τοῦ πλοῦτου τῆς χάριτος καὶ δωρεᾶς, ποῦ ὁ Κύριος ἔχει ὑποσχεθεῖ σὲ ὅλα τὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐγκαινίασε τὴν χριστιανικὴν πολιτείαν πάνω στὴ γῆ, ὥστε ὅλοι οἱ πιστοὶ νὰ προσαρμόζον τὸν τρόπο τῆς ζωῆς τους μὲ τὰ νέα δεδομένα τῆς πνευματικῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ. Ἐδῶ ἐπενδύονται τὰ ἀγαθὰ ἔργα ὡς ἐφαρμογὴ τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ διότι συμβάλλουν στὴν κατὰ Θεὸν πρόδοσόν μας, στὸν ἁγιασμόν μας, στὴν ἐν Χριστῷ τελείωσίν μας. Ἔργα ποῦ εἶναι ἀποχωρισμένα τῆς θείας χάριτος δὲν συμβάλλουν στὴν πνευματικὴν ἄνοδον τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἔργα ποῦ μένουν σὸν παρελθόν, ἐνῶ τὰ ἔργα τῆς πίστεως μένουν αἰώνια, διότι στηρίζονται

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, ὁ Θεός, ἐπειδὴ εἶναι πλούσιος εἰς εὐσπλαχνίαν ἕνεκα τῆς πολλῆς ἀγάπης μετὰ τὴν ὁποίαν μᾶς ἀγάπησε, ἂν καὶ ἤμαсте νεκροὶ ἕνεκα τῶν παραπτωμάτων, μᾶς ἐζωοποίησε μαζί μετὸν Χριστόν, –διὰ χάριτος εἴσθε σωσμένοι–, καὶ μᾶς ἀνέστησε μαζί καὶ μᾶς ἐκάθισε μαζί εἰς τὰ ἐπουράνια ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διὰ τὴν νὰ δεῖξη εἰς τοὺς μέλλοντας αἰῶνας τὸν ὑπερβολικὸν πλοῦτον τῆς χάριτός του εἰς καλωσύνην πού ἐδειξε σ' ἐμᾶς διὰ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Διότι διὰ τῆς χάριτος εἴσθε σωσμένοι διὰ τῆς πίστεως καὶ αὐτὸ δὲν προέρχεται ἀπὸ σᾶς, ἀλλὰ εἶναι τοῦ Θεοῦ δῶρον, ὅχι ἀπὸ ἔργα, διὰ τὴν νὰ μὴ μπορῆ κανεὶς νὰ καυχῆθῃ. Διότι εἴμεθα δικό του ἔργον, δημιουργηθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ δι' ἔργα ἀγαθὰ, τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς προετοίμασε, διὰ τὴν νὰ ἀποτελέσουν τὸν τρόπον τῆς ζωῆς μας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

στό ὀλοκαύτωμα τῆς θυσίας τοῦ Θεανθρώπου καὶ συνοδεύονται ἀπὸ τὴ ζωοποιό καὶ σωτήριό Του χάρη πού εἶναι δωρεὰ πληρότητας ζωῆς αἰωνίου.

Δραστήριο ἐν Χριστῷ

Ὁ αἰώνας μας χαρακτηρίζεται ἀπὸ ἔξαρση δραστηριοτήτων, ἔργων ἀνάπτυξης, ἐπιτευγμάτων πού κάνουν τὸν ἀνθρώπινον νοῦ νὰ θαυμάζει τὸ πῶς ἐξεληχθη ἡ γνώση καὶ ὁ πολιτισμός. Ὅμως ὅλοι αὐτοὶ οἱ κόποι κινδυνεύουν νὰ χαθοῦν ἂν δὲν ἐδραιωθοῦν μέσα στὴν προοπτικὴ τῆς χάριτος τοῦ Χριστοῦ. Ἔργα χωρὶς Θεό, ἔργα χωρὶς πίστη στὸν αἰώνιο προορισμό τοῦ ἀνθρώπου εἶναι βέβαιο ὅτι δὲν θὰ ξεφύγουν ἀπὸ τὸ στίγμα τῆς ματαιότητος. Ἕνας ὀλοκληρωτικὸς πόλεμος καὶ μάλιστα μετὰ τὴ σύγχρονη τεχνολογία εἶναι ἰκανὸς νὰ ἰσοπεδώσει τὰ πάντα. Ἀλλὰ καὶ ἂν αὐτὸ δὲν συμβεῖ, τὸ ὅτι ὁ ἀνθρώπος, φεύγει πεθαίνοντας καὶ δὲν παίρνει τίποτε ἀπὸ τὰ ἐπίγεια ἔργα μαζί του, γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: «ἂ δέ ἡτοίμασας τίιν ἔσται;», δηλ. πρὸς τί ἐτοιμάσθηκαν ὅλα αὐτά; Γιά τίς μελλοδικὰς γενεάς; Ἀλλὰ μήπως ἡ ματαιότης τοῦ παρόντος δὲν μεταβιβάζεται πάλι στό μέλλον καὶ τὸ καθιστᾶ καὶ αὐτὸ μάταιο;

Γιὰ τὸ δὲν σκεπτόμαστε ἐν Χριστῷ; Ὁ Ἰησοῦς ἔχει τὴ δύναμιν καὶ τὴ χάριν νὰ μᾶς ἐγγυηθεῖ καὶ τὰ παρόντα καὶ τὰ μέλλοντα ἀγαθὰ.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

1 Δεκεμβρίου 2013: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΛΟΥΚΑ
Ναοῦμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλάρτου τοῦ ἐλεήμονος († 792),
Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας
Ἦχος: πλ. β' – Ἑωθινόν: Α' – Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β' 4-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιη' 35-43.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Δεκεμβρίου, Ι' Λουκά.
Ἀπόστολος: Ἐφεσ. β' 14-22 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10 - 17.

Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Ἑβδομαδιαῖος Ἐπιτραπέζιος Ἡμεροδείκτης 2014

Γιὰ τό λαό μας ὁ ναός εἶναι κῶρος ἱερός, μέσα στόν ὁποῖο ἠταρεύει τόν Θεό κατά τίς Κυριακές καί λοιπές ἑορτές, εὐρίσκει παρηγοριά καί γαλήνη ψυχῆς σέ ὧρες δοκιμασίας, ἀναπέμπει εὐγνωμοσύνη στόν Θεό σέ ἡμέρες χαρᾶς, καθαγιάζει τίς σημαντικότερες καί μοναδικές τοῦ βίου του στιγμές. Ἡ πραγματικότητα αὐτή ἐνέπνευσε τόν Γάλλο ζωγράφο μέ ἐλληνική ψυχή Roger Tourte (1903-1972), ὁ ὁποῖος σέ ἓνα ἔργο ἀνυπολόγιστης καλλιτεχνικῆς, ιστορικῆς καί ἔθνικῆς σημασίας, πού διασώζεται στή Γεννάδειο Βιβλιοθήκη Ἀθηνῶν, ἀπεικόνισε μέ τό ἀσύγκριτο ταῖντο του καί τόν χρωματικό πλοῦτο του σέ ὑδατογραφίες (gouache) τίς ὁμορφιές καί τό φῶς τῆς Ἑλλάδας. Μέσα ἀπό τή χάρη τῆς ἁρμονίας, τῶν φωτοσκιάσεων καί τοῦ ἀφάνταστου πλοῦτου χρωμάτων ὁ φιλέλληνας ζωγράφος, πού ἔζησε 35 χρόνια στήν Ἑλλάδα, ζωγραφίζει ἀρχαῖα μνημεῖα, ιστορικές ἐκκλησίες, ἐρημικά ἐξωκκλήσια καί μοναστήρια, ἀρχιτεκτονικά παραδοσιακά στοιχεῖα τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου. Τό ἔργο αὐτό παρουσιάζεται σέ 60 ὑδατογραφίες στόν ἐπιτραπέζιο ἡμεροδείκτη τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τοῦ ἔτους 2014.

Γιά παραγγελίες μπορεῖτε νά ἐπικοινωνήσετε μέ τό ἀρμόδιο Γραφεῖο, τηλ. 210-7272381, 210-8161544.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ 2014

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ 2014.

Ἐ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό ἑορτολόγιο καί μηνύματα.

Τό **ΕΠΙΤΡΑΠΕΖΙΟ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ** (σχῆμα 18Χ26).

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΔΑ** (ἡμερολόγιο τσέπης) περιέχει συνοπτικό καί ἀναλυτικό ἑορτολόγιο.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὦρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

..«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖσι 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
